

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 3T/32/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114010487
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Kačáni
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2015:1114010487.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred samosudcom Mgr. Michalom Kačánim, v trestnej veci obžalovanej D. J., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04.06.2015 v Bratislave, takto

r o z h o d o l :

obžalovaná:

D. J. narodená XX.XX.XXXX v H., trvale bytom X. XXX/X, V. A., nezamestnaná,

s a u z n á v a v i n n o u , ž e

dňa 02.03.2013 o 14.28 hodine sa zdržiavala v Bratislave na Ventúrskej ulici v predajni Anatomia shoes, pričom obvinená sa na území mesta Bratislavy zdržiavala aj napriek tomu, že jej bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I pod sp. zn. 1T/46/2012 zo dňa 25.06.2012, právoplatným dňa 10.08.2012, uložený trest zákazu pobytu na území mesta Bratislavy na dobu 2 (dva) roky,

t e d a

bez povolenia a bez vážneho dôvodu sa počas výkonu trestu zákazu pobytu zdržiavala v mieste, na ktorý sa tento zákaz vzťahuje,

č í m s p á c h a l a

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona s použitím 38 odsek 2, odsek 4, § 37 písmeno h/ Trestného zákona, § 42 odsek 1 v spojení s § 41 odsek 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona súd obvinenú pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona sa z r u š u j e výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 29.07.2013, sp. zn. OT/341/2013, právoplatného dňa 29.07.2013, a súčasne výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 13.06.2014, sp. zn. 3T/3/2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 62 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona súd obžalovanej ukladá trest zákazu pobytu na území Hlavného mesta Bratislavy na dobu 3 roky.

o d ô v o d n e n i e :

Na Okresný súd Bratislava I bola dňa 27.06.2014 doručená obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava I zo dňa 25.06.2014, č. k. 4 Pv 167/14/1101-5 na obvinenú D. J., pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku (zo skutkovej vety bola oproti obžalobe vypustenia časť vety, v zmysle ktorej mala obvinená na danom mieste spáchať trestný čin, nakoľko táto skutočnosť nemá význam z hľadiska popisu skutku, ale z hľadiska jeho dokazovania).

Súd na podklade podanej obžaloby (po vydaní trestného rozkazu a podanom odpore voči nemu) nariadil vo veci hlavné pojednávanie, na ktorom po tom, čo obžalovaná urobila vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku že je nevinná, vykonal dokazovanie výsluchom obžalovanej D. J., čítaním listinných dôkazov podľa § 269 Trestného poriadku, a to čítaním výpisu z evidencie priestupkov MV SR, odpisu registra trestov obžalovanej, výsledku lustrácie v evidencii MS SR, výsledku lustrácie v evidencii GP SR, výsledku lustrácie v evidencii v ZVJS, trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 1T/46/2012, Trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT/341/2013, trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 4T/5/2014, potvrdenia F. L. A., výpisu z účtu poisťovne zdravotnej poisťovne DÓVERA, uznesenia OP BA I zo dňa 23.04.2013, č. k. 3 Pv 196/13-9, uznesenie OP BA I zo dňa 11.02.2014, č. k. 3 Pv 149/13/1101-14 spolu s doručenkami k obom týmto uzneseniam, uznesenia OP BA I sp. zn. 3Pv 157/13-15 a taktiež oboznámením podstatného obsahu spisového materiálu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3T/3/2014, predovšetkým zápisnice o vykonaných rekogníciách osoby a pripojenej fotodokumentácie, právoplatného trestného rozkazu OS BA I zo dňa 13.06.2014, č. k. 3T/3/2014-67 a súčasne oboznámením obsahu spisového materiálu OS BA II, sp. zn. OT/341/2013. Nakoniec súd podľa § 270 odsek 2 Trestného poriadku vykonal ako dôkaz obrazový záznam, a to na technickom zariadení priamo v pojednávacej miestnosti.

Obžalovaná D. J. na hlavnom pojednávaní poprela spáchanie skutku, nakoľko sa na danom mieste a v danom čase nezdržovala. V tom čase bola doma so svojou rodinou. Je to podľa nej veľké nedorozumenie, nevie kto to urobil. Ďalej uviedla, že je matkou troch detí, pričom jedno z nich E. J. bolo v danom čase choré, mala zápal priedušiek a brala antibiotiká. K doktorke s ňou chodí výlučne ona. Nakoľko je nezamestnaná, nemusela ísť na OČR. V roku 2013 bola stíhaná pre trestné činy krádeže, ale vo všetkých prípadoch bolo vydané rozhodnutie v jej prospech (podľa obžalovanej bola oslobodená), nakoľko bola krivo obvinená. Išlo o 4 prípady aj s týmto jedným. V trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava pod sp. zn. 3T/3/2014 bola robená rekognícia aj za účasti figurantov, pričom tam boli ďalšie tri ženy, z toho boli dve policajtky a asi dovedli ešte jednu ženu z hlavnej stanice. Všetky tri boli belošky, pritom ona je rómka. Odpor proti trestnému rozkazu v danej trestnej veci (3T/3/20104) nepodala z dôvodu, že bola v krátkom čase obvinená vo viacerých veciach, bola psychicky na dne a chcela, aby už mali pokoj. Trestný rozkaz považovali za vyslobodenie. S manželom dospeli k záveru, že škodu, na ktorú bola zaviazaná, zaplatí, a to aj napriek tomu, že škoda predstavovala sumu 810,-Eur. Dôvodom bolo jej zlé psychické rozpoloženie. Pri vysvetľovaní svojho zlého psychického rozpoloženia v kontexte rozhodnutí v jej prospech v iných trestných veciach sa obžalovaná vyjadrila v tom smere, že nevie uviesť, či jej tieto rozhodnutia boli doručené pred alebo po doručení trestného rozkazu vo veci 3T 3/2014, resp. mala za to, že jej tieto rozhodnutia boli doručené až po doručení trestného rozkazu vo veci 3T/3/2014.

Z potvrdenia praktického lekára pre deti a dorast F. L. A. vyplýva, že matka (obžalovaná D. J.) liečebný režim u chorých detí dodržiava, pričom v čase od 14.02. do 05.03.2013 boli v zdravotnej starostlivosti dr. J. a v tomto časovom intervale bolo dieťa V. J. chorá a liečená.

Z výpisu z účtu poistenca zdravotnej poisťovne D?VERA nevyplýva, že by v deň spáchania skutku, t. j. 02.03.2013 bol poskytnutý akýkoľvek zdravotný výkon alebo služba. Tento sa vzťahuje na deň, resp. dni pred spáchaním skutku.

Z ďalších listinných dôkazov je zrejmé, že uznesením prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava I zo dňa 23.04.2013, č. k. 3 Pv 196/13-9 bolo podľa § 194 odsek 1 Trestného poriadku zrušené uznesenie povereného príslušníka PZ Okresného riaditeľstva PZ Bratislava I, odboru poriadkovej polície, Obvodného oddelenia PZ Bratislava Staré Mesto - stred, ČVS: ORP-460/SMS-B1-2013 zo dňa 26.03.2013, ktorým bolo D. J. vznesené obvinenie pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona za skutok spáchaný dňa 14.03.2013. Z odôvodnenia tohto uznesenia vyplýva, že dôvodom zrušujúceho uznesenia nebola skutočnosť, že by sa menovaná skutku nedopustila, ale že nebola zisťovaná výška spôsobenej škody ako obligatórny znak základnej skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona. Uvedené uznesenie prokurátora bolo obvinenej D. J. doručené dňa 30.04.2013, o čom svedčí doručka vzťahujúca sa k tomuto uzneseniu, ktorá v originálne podobe bola súdu predložená prokurátorom na hlavnom pojednávaní.

Uznesením prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava I zo dňa 11.02.2014, č. k. 3 Pv 149/13-1101-14 bolo podľa § 215 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku zastavené trestného stíhanie obvinenej D. J. pre prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 212 odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona pre skutok spáchaný dňa 26.02.2013, vedené na Okresnom riaditeľstve PZ Bratislava I, Obvodné oddelenie PZ Bratislava Staré Mesto - stred pod číslom ORP-3239/SMS-B1-2013 zo dňa 26.02.2013 z dôvodu, že je nepochybné, že skutok nespáchala obvinená. Dôvodom tohto uznesenia bola skutočnosť, že hoci poškodená v deň skutku v rámci fotorekognície na 100% opoznala obvinenú, následne neskôr pri opoznávaní so živými figurantmi výsledky predchádzajúcej fotorekognície znegovala. Predmetné uznesenie prokurátora bolo obvinenej doručené dňa 14.02.2014.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 0T/341/2013 súd zistil, že obvinená D. J. bola Trestným rozkazom zo dňa 29.07.2013, právoplatným dňa 29.07.2013 v deň jeho doručenia obvinenej, bola uznaná za vinnú z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona, za čo jej bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov a súčasne jej bol uložený trest zákazu pobytu na území mesta Bratislavy na dobu 2 (dva) roky.

Z obsahu spisového materiálu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3T/3/2014 vyplýva, že obvinená D. J. bola trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 13.06.2014, právoplatným dňa 08.07.2014, uznaná za vinnú z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona za skutok spáchaný dňa 02.03.2013 v Bratislave v predajni Anatomia shoes, ktorý sa teda časovo kryje so skutkom, ktorý je obvinenej kladený v tejto trestnej veci. Podľa § 44 Trestného zákona súd upustil od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k trestu odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 (dva) roky uloženého jej trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 29.07.2013, sp. zn. 0T/341/13, právoplatným dňa 29.07.2013. Súčasne bola obvinená zaviazaná na náhradu škody vo výške 810,-Eur.

Vo veci bol súdom vykonaný aj dôkaz prehratím obrazového záznamu na technickom zariadení, na ktorom je zaznamenaná osoba opúšťajúca miesto činu držiac v ruke kabelku. Tento dôkaz je súčasťou spisového materiálu tunajšieho súdu sp. zn. 3T/3/2014.

Súd odmietol vykonať dôkaz výsluchom svedka V. J. - manžela obžalovanej, nakoľko tento dôkaz nebol zo strany obžalovanej navrhnutý bez meškania tak, ako to predpokladá § 240 odsek 3 Trestného poriadku, hoci na to obžalovaná mala dostatok časového priestoru, keďže jej výzva na návrhy na dokazovanie s príslušným poučením bola doručená dňa 30.07.2014 a jej pôvodnému obhajcovi dňa 11.09.2014, o čom svedčia doručky založené v spisovom materiály. Zvolenie nového obhajcu nie je spôsobilé zhojiť dovtedajšiu nečinnosť obžalovanej v predkladaní návrhov na vykonanie dôkazov. Súčasne súd nepovažoval vykonanie dôkazu výsluchom menovaného svedka za podstatné pre rozhodnutie, a to so zreteľom na ostatné vo veci vykonané dôkazy. Rovnako súd odmietol vykonať prokurátorom navrhnutý dôkaz výsluchom povereného príslušníka PZ, ktorý viedol skrátené

vyšetrovanie vo veci, nakoľko orgán činný v trestnom konaní nemôže v tej istej trestnej veci vystupovať v procesnom postavení svedka.

Na základe takto vykonaného dokazovania čo do otázky viny mal súd za preukázané, že skutok, ktorý je obvinenej kladený za vinu sa stal, má znaky trestného činu - prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona a že tento skutok spáchala obžalovaná D. J..

V súvislosti s otázkou viny považuje súd za potrebné poukázať predovšetkým na tú skutočnosť, že trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 13.06.2014, sp. zn. 3T/3/2014 bola obvinená právoplatne uznaná vinnou (predmetný trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 08.07.2014) z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona za skutok spáchaný v predajni Anatomia shoes na Ventúrskej 3 v Bratislave, teda na mieste, na ktoré sa vzťahuje trest zákazu pobytu na dobu 2 (dva) roky uloženej obvinenej D. J. trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 25.06.2013, sp. zn. 1T/46/2012, právoplatného dňa 10.08.2012. So zreteľom na skutočnosť, že orgány činné v trestnom konaní nemali o existencii uvedeného trestného rozkazu vedomosť (predmetný trestný rozkaz nebol v čase spáchania skutku a dokonca ani v čase vydania trestného rozkazu tunajšieho súdu vo veci vedenej pod sp. zn. 3T/3/2014 evidovaný v odpise registra trestov GP SR), nebola menovaná obvinená stíhaná aj pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona.

Nadobudnutím právoplatnosti trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 13.06.2014, sp. zn. 3T/3/2014 sa stalo uvedené rozhodnutie záväzné a možno z neho bez ďalšieho vychádzať. Právoplatnosť ako vlastnosť rozhodnutia znamená jeho nezmeniteľnosť a nielen orgány činné v trestnom konaní a súdy sú povinné naň prihliadať. Výnimky z nezmeniteľnosti takéhoto rozhodnutia pripúšťa Trestný poriadok iba prostredníctvom mimoriadnych opravných prostriedkov.

Právoplatný trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava I zo dňa 13.06.2014, sp. zn. 3T/3/2014 teda právne záväzne potvrdzuje skutočnosť, že sa obvinená D. J. nachádzala na mieste, na ktoré sa vzťahuje trest zákazu pobytu, ktorý jej bol uložený trestným rozkazom v inej trestnej veci.

Napriek uvedenému súd na hlavnom pojednávaní v tejto trestnej veci vykonal dokazovanie nad rámec nevyhnutnosti rešpektujúc právo obžalovanej na obhajobu, ktorého obsah je vyjadrený v § 34, a to vo vyššie uvedenom rozsahu.

Vykonané dôkazy súd vyhodnotil spôsobom upraveným v § 2 odsek 12 Trestného poriadku, teda podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia dospel k záveru, že vina obžalovanej bola preukázaná bez rozumných pochybností.

Obžalovaná svoju vinu od začiatku popierala argumentujúc, že ide o nedorozumenie a že v danom čase sa na danom mieste činu nenachádzala, nakoľko sa starala o svoje choré dieťa. Túto obhajobnú argumentáciu, rovnako ako obranu obžalovanej spočívajúcu v tom, že odpor voči trestnému rozkazu vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 3T/3/2014 nepodala z dôvodu, že chcela mať už od všetkého pokoj a s upustením od uloženia súhrnného trestu bola spokojná, považoval súd za účelovú a absolútne nedôveryhodnú, pričom tvrdenia obžalovanej na jednej strane neboli z jej strany doložené hodnovernými dôkazmi a na strane druhej boli vo viacerých smeroch vyvrátené inými vo veci vykonanými dôkazmi.

V prvom rade je prirodzené, že ak sa obvinená osoba cíti nevinná, bude využívať na svoju obhajobu v trestnom konaní (stíhaní) voči svojej osobe všetky Trestným poriadkom dovolené prostriedky vrátane podania odporu proti trestnému rozkazu, ktorým bola uznaná za vinnú, a to bez ohľadu na výrok o treste, teda aj vtedy, ak sa vo výroku o treste upustilo od uloženia súhrnného trestu (obvinená síce aj v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 3T/3/2014 svoju vinu od začiatku, teda už v prípravnom konaní popierala, napriek tomu odpor voči trestnému rozkazu nepodala). V prípade obvinenej to platí o to viac, že bola zaviazaná na náhradu škody vo výške 810,-Eur. Ide o dosť vysokú sumu na to, aby sa osoba obvinenej, ktorá sa cítila nevinná, bránila aj voči uloženej povinnosti na náhradu škody spôsobenej trestným činom, najmä ak ide o osobu nezamestnanú (ako to sama vo svojej výpovedi uviedla), ktorá je matkou troch detí a ktorá potrebuje prostriedky na zaobstaranie potrieb detí a rodiny. V prípade obvinenej je však odôvodnený skôr ten záver, že si prostriedky zabezpečuje

protiprávnym konaním vrátane trestnej činnosti, o čom svedčí právoplatný trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava I zo dňa 25.06.2012, sp. zn. 1T/46/2012, ktorým bola uznaná za vinnú z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona, ako aj skutočnosť vyplývajúca zo skutkovej vety trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 29.07.2013, sp. zn. 0T/341/2013, z ktorej okrem iného vyplýva spáchanie priestupku proti majetku, hoci uznaná za vinnú bola z iného trestného činu.

Argument obvinenej, že už chcela mať od všetkého pokoj, bol nepochybne vyvrátený aj dôkazmi predloženými zo strany obhajoby v podobe rozhodnutí prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava I v iných trestných veciach, ktoré boli vydané v jej prospech. Z doručeník, ktoré si k týmto rozhodnutiam súd vyžiadal od prokuratúry vyplýva, že tieto rozhodnutia jej boli doručené predtým, ako jej bol doručený trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava I zo dňa 13.06.2014, sp. zn. 3T/3/2014. Pred predložením týchto doručeník sa obvinená pritom túto skutočnosť snažila spochybniť, keď uviedla, že má za to, že tieto rozhodnutia jej boli doručené až pod doručení predmetného trestného rozkazu. Teda naopak, na základe uvedených rozhodnutí by obvinená mala byť značne motivovaná dokazovať svoju nevinu už vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 3T/3/2014, o čo sa snaží až v tomto konaní, kde jej bol trestným rozkazom uložený trest odňatia slobody nepodmienečne (hoci po prednesení obžaloby došlo k jeho zrušeniu). V súvislosti s uvedenými rozhodnutiami prokurátora pritom nemožno opomenúť ten fakt, že minimálne v zmysle jedného z nich nevyplýva, že by sa obvinená skutku nedopustila, ale dôvodom pre jeho vydanie bola skutočnosť, že nebola zisťovaná výška škody ako jedného z obligatórnych znakov (súčasť objektívnej stránky trestného činu) základnej skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona. V prípade druhého z uvedených rozhodnutí boli výsledky prvotnej fotorekognície s odstupom času negované výsledkami rekognície so živými figurantmi, pričom k takémuto procesnému postupu a výsledkom rekognície sa prokurátorka v odôvodnení svojho rozhodnutia patričným spôsobom vyjadрила.

V trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 3T/3/2014 však k takejto zmätočnej situácii nedošlo. Naopak, obvinená bola okrem iného v konečnom dôsledku pri fotorekognícii jednoznačne opoznaná svedkom nachádzajúcim sa na mieste činu, pričom táto bola vykonaná zákonným spôsobom a voči jej vykonaniu nemožno mať žiadne výhrady. Z fotodokumentácie pripojenej k zápisnici o rekognícii vyplýva, že osoby zachytené na fotografiách zodpovedajú požiadavkám kladeným na výzor opoznávaných osôb (vrátane národnosti) pri realizácii tohto dôkazného prostriedku. V danom prípade pri tomto úkone nebolo ani porušené právo na obhajobu obvinenej v súvislosti s vykonávaním úkonu v prítomnosti obhajcu, nakoľko v tomto čase obvinená obhajcu ešte zvoleného nemala. Až následne pri vykonávaní rekognície so živými figurantmi, kde bola obvinená svedkom opätovne opoznaná, nebol obhajca pri tomto úkone prítomný a nebol o ňom ani upovedomený, čo však nemôže byť spôsobilé spochybniť a znegovať výsledky predchádzajúcej fotorekognície. Z tohto hľadiska sú preto obhajobné tvrdenia obvinenej vo vzťahu k osobám - figurantom - účastným pri druhej z vykonaných rekognícii bez podstatného významu. Nemožno pritom prehliadať tú skutočnosť, že rekognícia je svojou povahou neopakovateľný úkon.

Z ďalších dôkazov predložených zo strany obhajoby v súvislosti so starostlivosťou o choré dieťa obvinenej v období spáchania skutku (vyjadrenie lekárky MUDr. L. A., výpis z účtu poisťovne zdravotnej poisťovne DÔVERA) v nijakom smere nevyplýva žiadna skutočnosť vylučujúca pobyt obžalovanej na území mesta Bratislava v deň skutku. Tieto dôkazy vôbec nedokladajú skutočnosť uvedenú obhajcom na hlavnom pojednávaní, že by obžalovaná v čase spáchania skutku bola u lekárky (čo by ani v takom prípade samo osebe ešte nevylučovalo prítomnosť obžalovanej na mieste činu). Uvedené listinné dôkazy neobsahujú žiadnu relevantnú skutočnosť vzťahujúcu sa priamo na deň spáchania skutku, t. j. 02.03.2013. Za takúto nemožno považovať iba to, že dieťa obžalovanej bolo choré a liečené v období od 14.02.2013 do 05.03.2013. Aj keď v prípade obžalovanej D. J. ide o matku troch detí, je nepochybné, že si vie starostlivosť o deti zabezpečiť aj inak, resp. prostredníctvom inej osoby, či už manželka alebo niekoho iného. Tomu nasvedčujú skutočnosti vyplývajúce z odsúdení obžalovanej v iných trestných veciach. Z trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 29.07.2013, sp. zn. 0T/341/2013 je zrejmé, že dňa 28.07.2013 o 14.40 hod. (teda takmer v rovnakom čase, ako sa mala dopustiť skutku v tejto trestnej veci) sa dopustila priestupku proti majetku na mieste, na ktoré sa vzťahoval jej uložený trest zákazu pobytu a teda sa dopustila prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona. Z trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 04.02.2014, sp. zn. 4T/5/2014 zase vyplýva, že dňa 07.09.2013 v čase okolo 03.35 hodine (teda v skorých ranných hodinách, kedy takmer s istotou možno predpokladať, že jej maloleté deti museli byť doma v režime,

ktorý sa u takýchto detí v noci predpokladá v prítomnosti dospelšej osoby) sa obžalovaná D. J. opäť dopustila skutku právne kvalifikovaného ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona.

Na tomto základe je nepochybné, že starostlivosť o dieťa, či už v skorých ranných hodinách alebo pri liečbe, nie je u menovanej obžalovanej dôvodom, ktorý by jej bránil opustiť domácnosť a dopúšťať sa trestnej činnosti na mieste, na ktorý sa vzťahuje rozhodnutím súdu uložený trest zákazu činnosti.

Argument obžalovanej, že ak by bola vinná, tak by sa priznala rovnako, ako to urobila v iných trestných veciach nemôže obstať, nakoľko v týchto iných trestných veciach bola priamo „prichytená pri čine“, keďže bola kontrolovaná hliadkou OO PZ, a teda v podstate jej ani nič iné nezostávalo s ohľadom na pohľadujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písmeno l/ Trestného zákona. V tejto trestnej veci, resp. v aj v trestnej veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 3T/3/2014 bola osoba obvinenej D. J. stotožnená na základe iných skutočností, resp. dôkazov.

Čo sa týka obrazového záznamu, ktorý bol na hlavnom pojednávaní prehratý na technickom zariadení, možno súhlasiť s tým, čo bolo uvedené v odôvodnení uznesenia prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava I zo dňa 15.05.2013, sp. zn. 3 Pv 157/13-15, že na kamerový záznam zachytávajúci ženu, ktorá nesie v ruke dve kabelky, neumožňuje jednoznačne určiť, že ide o osobu obvinenej D. J.. Uvedené je dané kvalitou tohto záznamu, avšak po jeho prezretí je možno konštatovať, že fyziognomicky osoba na kamere zachytenej ženy plne zodpovedá osobe obvinenej D. J., čo bolo potvrdené už spomenutými výsledkami vykonanej rekognície. Z prehrateho záznamu pritom nie je absolútne možné vyvodiť záver, že by išlo o osobu staršiu od obvinenej minimálne o 10 rokov a už vôbec nie, že by išlo o osobu inej pleti, ako sa to snažila prezentovať obhajoba. Súdu nie je zrejmé, na základe čoho k takémuto názoru obhajoba došla.

Na podklade všetkých vyššie uvedených skutočností, vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania a jeho hodnotenia, mal súd vinu obžalovanej D. J. za preukázanú bez akýchkoľvek rozumných pochybností.

Vo vzťahu k výroku o treste súd vychádzal z účelu trestu vyjadreného v § 34 odsek 1 Trestného zákona, ako aj zo všetkých relevantných zásad pre ukladanie trestu. Súd u obžalovanej nezistil žiadnu pohľadujúcu okolnosť upravenú v § 36 Trestného zákona, naopak u obžalovanej prihliadol na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona spočívajúcu v spáchaní viac trestných činov, v dôsledku čoho sa pri aplikácii § 38 odsek 4 Trestného zákona zvyšuje u obžalovanej dolná hranica trestnej sadzby upravenej v § 348 odsek 1 Trestného zákona (0 až 2 roky) o jednu tretinu, t. j. upravená trestná sadzba predstavuje rozpätie 8 mesiacov až 2 roky.

Priťažujúca okolnosť podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona je daná tým, že obžalovaná spáchala daný skutok, resp. trestný čin v súbehu s trestnými činmi, za ktoré bola odsúdená trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 29.07.2013, sp. zn. 0T/341/2013, právoplatného dňa 29.07.2013, a trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 13.06.2014, sp. zn. 3T/3/2014, právoplatného dňa 08.07.2014. Vo vzťahu k týmto odsúdeniam prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu podľa § 42 odsek 1 v spojení s § 41 odsek 1 Trestného zákona za súčasného zrušenia výrokov o treste týchto trestných rozkazov podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona. To neplatí vo vzťahu k odsúdeniu obvinenej D. J. trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 04.02.2014, sp. zn. 4T/5/2014, nakoľko v tomto prípade došlo k spáchaniu trestného činu až po právoplatnosti trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 29.07.2013, sp. zn. 0T/341/2013, a teda tu už nejde o vzťah súbehu, ale recidívy. Súd ukladal súhrnný trest vo vzťahu k odsúdeniu tunajšieho súdu vo veci vedenej pod sp. zn. 3T/3/2014 aj napriek tomu, že týmto trestným rozkazom súd upustil od uloženia súhrnného trestu, nakoľko takýto výrok o treste nemá pre jeho zrušenie význam, podstatné je to, aby bola súhrnným trestom postihnutá celá zbíhajúca sa trestná činnosť obžalovanej.

Pri stanovení druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na to, že obžalovanej ukladal trest za tri trestné činy. Ako vyplýva z odpisu registra trestov, na obžalovanú nemá výchovný trest žiaden účinok, preto už súd považoval za potrebné prihliadať nielen na výchovný účel trestu, ale aj na zásadu jednoty prevencie a represie Hoci v rámci posudzovania predbežnej otázky vo vzťahu k odsúdeniu obžalovanej D. J. trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 25.06.2012, sp. zn. 1T/46/2012 možno mať za to, že

sa na toto odsúdenie čiastočne vzťahuje rozhodnutie prezidenta Slovenskej republiky o amnestii zo dňa 02.01.2013 publikované v Zbierke zákonov pod č. 1/2013 (nie však na trest zákazu pobytu, na základe čoho nemôže ísť o zahladené odsúdenie) v dôsledku čoho nemožno u nej aplikovať § 49 odsek 2 Trestného zákona (nemožnosť podmieneného odkladu trestu odňatia slobody pri odsúdení páchatela za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia), súd má za to, že v prípade obžalovanej D. J. už nie je priestor pre podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody. Osoba obžalovanej už totiž nedáva žiadnu záruku, že sa opätovne trestnej činnosti dopúšťať nebude. Obžalovaná svojím správaním preukázala absolútne nerešpektovanie súdnych rozhodnutí, ktorými jej bol uložený trest zákazu pobytu, pričom v trestnej činnosti jej nebránil ani ten fakt, že je matkou troch detí.

Z tohto hľadiska preto súd nepovažoval túto skutočnosť za dôvod, aby obžalovanej nebol ukladaný nepodmienený trest odňatia slobody. Zásadu pre ukladanie trestu upravenú v § 34 odsek 3 Trestného zákona, v zmysle ktorej trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby, je potrebné aplikovať so zreteľom na konkrétny prípad a osobu páchatela. V danom prípade súd na túto zásadu prihliadol v tom smere, že obžalovanej uložil trest odňatia slobody na samej spodnej hranici upravenej trestnej sadzby (trest pôvodne uložený trestným rozkazom v tejto trestnej veci nezohľadňoval odsúdenie, o ktorom súd nemal vedomosť, pričom nebola upravená trestná sadzba podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona, avšak v zmysle § 355 odsek 3 Trestného poriadku súd nie je druhom a výmerov určenou v trestnom rozkaze po podaní odporu viazaný). Výmera trestu pritom rešpektuje aj vek jej detí, skutočnosť, že obžalovaná nie je zamestnaná a v konečnom dôsledku už uvedenú skutočnosť, že o deti môže byť postarané prostredníctvom jej manžela, prípadne inej osoby, keďže obžalovaná sa trestnej činnosti dopúšťala aj v čase, kedy mala byť pri svojich deťoch.

Spôsob spáchania činu a okolnosti za ktorých bol čin spáchaný, ako vyplýva z popisu skutku nielen tejto trestnej veci, ale aj z popisu skutkov v trestných veciach vedených na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. OT/341/2013 a Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 3T/3/2014, mieru zavinenia, následok, existenciu len priťažujúcej okolnosti, osobu a pomery obžalovanej, ako aj možnosť jej nápravy, odôvodňujú uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody. Možnosť nápravy obžalovanej uložením iného druhu trestu už podľa názoru súdu nebude zaručená a v takom prípade by už nebol dosiahnutý účel trestu z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie.

Nakoľko obžalovaná doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody nebola, súd ju v súlade s § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Vzhľadom na to, že obžalovaná sa dopustila trestného činu na území Hlavného mesta Bratislavy, hoci má trvalý pobyt vo V. A. a hoci jej už bol uložený trest zákazu pobytu, ktorý nerešpektovala, súd mal splnené všetky zákonné podmienky upravené v § 62 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona pre opätovné uloženie trestu zákazu pobytu v trvaní 3 roky.

S prihliadnutím na všetky uvedené skutočnosti, súd rozhodol tak, ako je to uvedené v enunciiate tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže obžalovaný a prokurátor podať odvolanie do 15 dní od oznámenia, pokiaľ sa pred uplynutím tejto lehoty tohto svojho práva výslovne nevzdávajú. V rovnakej lehote s obžalovaným môžu podať odvolanie v jeho prospech aj príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Poškodený môže podať odvolanie pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.

Odvolanie má odkladný účinok okrem prípadu, že rozsudok nadobudol právoplatnosť spôsobom predpokladaným v § 183 odsek 1 Trestného poriadku.